
Joan Monjo i Pons - 1818

Autor:

Data de publicació: 05-04-2024

Joan Monjo i Pons (Maó, 5 de juny de 1818 – Vilassar de Mar, 7 de juny de 1884) fou un enginyer mecànic i pedagog català.[1]

El 1833 la família de Joan Monjo es traslladà de Maó a Arenys de Mar on el seu germà Pere tenia plaça de mestre a l'escola pública. Quan aquest morí prematurament Joan el substituï. El 1841 obrí una escola privada on tingué alumnes destacats com Fidel Fita, Jaume Català o Josep Pasqual i Soler. Després es traslladà a Barcelona, on va obtenir el títol de mestre i el d'enginyer mecànic (1847), entre 1848 i 1853 dirigí diverses empreses comercials a Cuba.

El 1861 inicià una molt estreta col·laboració amb Narcís Monturiol en la construcció del seu segon submarí, l'Ictíneo II. Col·laboració que no abandonà fins al 1868 quan s'embargà l'empresa La Navegación Submarina. El submarí havia estat dissenyat i construït sota la direcció de Monjo en qualitat d'Arquitecte Naval i com a Enginyer Mecànic també hi havia aportat moltes idees innovadores.

Més tard (1869), i ja casat amb Teresa Segura, fou director de la Reial Escola Nàutica a Arenys de Mar, fins que es tancà el 1874

Joan Monjo i Pons

Retrat de Joan Monjo

Biografia

Naixement

5 juny 1818

Vilassar de Mar (Maresme)

Mort

7 juny 1884 (66 anys)

Vilassar de Mar

Activitat

Ocupació
Enginyer i pedagog

Membre de
Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona

Signatura

Escola Nàutica Mercantil dels Srs. Monjo, a Vilassar de Mar.

Joan Monjo i Pons (Maó, 5 de juny de 1818 – Vilassar de Mar, 7 de juny de 1884) fou un enginyer mecànic i pedagog català.[1]

El 1833 la família de Joan Monjo es traslladà de Maó a Arenys de Mar on el seu germà Pere tenia plaça de mestre a l'escola pública. Quan aquest morí prematurament Joan el substituï. El 1841 obrí una escola privada on tingué alumnes destacats com Fidel Fita, Jaume Català o Josep Pasqual i Soler. Després es traslladà a Barcelona, on va obtenir el títol de mestre i el d'enginyer mecànic (1847), entre 1848 i 1853 dirigí diverses empreses comercials a Cuba.

El 1861 inicià una molt estreta col·laboració amb Narcís Monturiol en la construcció del seu segon submarí, l'Ictíneo II. Col·laboració que no abandonà fins al 1868 quan s'embargà l'empresa La Navegación Submarina. El submarí havia estat dissenyat i construït sota la direcció de Monjo en qualitat d'Arquitecte Naval i com a Enginyer Mecànic també hi havia aportat moltes idees innovadores.

Més tard (1869), i ja casat amb Teresa Segura, fou director de la Reial Escola Nàutica a Arenys de Mar, fins que es tancà el 1874 quan, durant la Tercera guerra carlina, l'ajuntament d'Arenys decidí instal·lar-hi un hospital de sang. Arran del tancament de l'escola d'Arenys, Monjo decidí de muntar-ne una de pròpia i escollí Vilassar de Mar perquè era una de les poblacions amb més nombre d'armadors de la costa catalana i amb unes actives drassanes. Comprà una peça de terra i el 28 de gener de 1876 l'Ajuntament li donà el permís per aixecar el que seria l'Escola Nàutica de Vilassar la seu de la qual seria un edifici, als afores de la vila, obra l'arquitecte Riera i Freginals d'Arenys i basat en una idea del mateix Monjo. Edifici situat en el que actualment és el carrer de Santa Eulàlia. El col·legi disposava d'hort, jardí, gimnàs, teatre, habitacions per a alumnes interns, menjadors, etc. Monjo, ajudat al principi pels seus dos fills Rafael i Jesús, desenvolupà un sistema d'ensenyament molt avançat per l'època. L'existència de gimnàs ho denota; a finals del segle XIX només en tenien els bons col·legis britànics o de Suïssa. Durant els mesos d'estiu els exercicis diaris de gimnàstica eren substituïts per sortides a la platja per practicar natació. Els càstics corporals hi eren rigorosament prohibits.

Va escriure diverses obres de caràcter tècnic i acadèmic com ara: Curso Metódico de arquitectura naval aplicada a la construcción de buques mercantes (1856); Cálculo instrumental explicado sobre la regla calculatoria Gravet-Lenoir (1862); Manual de Cálculo Mercantil para los alumnos del colegio de San Juan de Vilasar (1876).

Deixà inèdits dos manuals, «Gramàtica» i «Geometria», així com una obra de caràcter més íntim titulat «Sufrimientos morales que me ha causado el Ictíneo» publicada pòstumament (1985). També es publicà en forma de facsímil l'Atlas del curso metodico de arquitectura naval (1990).

Té dedicat un carrer a Barcelona, una plaça a Vilassar de Mar i un carrer a Arenys de Mar

Obres

Curso Metódico de Arquitectura Naval aplicada a la construcción de buques mercantes, Barcelona 1856.
Cálculo Instrumental aplicado sobre la regla calculatoria de Gravet-Lenoir, Barcelona 1862.
Manual de Cálculo Mercantil para los alumnos del colegio de San Juan de Vilasar, 1876.
Resolución gráfica de todos los ejemplos contenidos en el Manual de Cálculo Mercantil, Barcelona 1877.
Manual de Gramática para uso de los alumnos del Colegio de San Juan de Vilasar, manuscrit 1879.
Manual de Geometría, manuscrit 1880.
Geografía astronómica, manuscrit.
Geografía astronómica para señoritas, manuscrit.
Rudimentos de trazados, manuscrit.
Rudimentos de Geometría para los menores, manuscrit.
Copia de las cartas inglesas comerciales, manuscrit.
Rudimentos de Gramática y verbos irregulares, manuscrit.
Curso de Aritmética decimal para señoritas, manuscrit.
Programa de Aritmética y Álgebra, de Geometría y Trigonometría y Curvas y de Física, manuscrit.
Sufrimientos morales que me ha causado el Ictíneo. Manuscrit publicat el 1985 amb motiu del centenari de la mort de Narcís Monturiol.
Atlas del curso metódico de arquitectura naval, facsímil 1990.

Referències

? «Joan Monjo i Pons». Gran Enciclopèdia Catalana. Barcelona: Grup Enciclopèdia Catalana.

Bibliografia

Bas Macià, Damià. Carrers i gent de Vilassar de Mar : Qui és qui a la nomenclatura urbana. Vilassar de Mar: L'autor, 1997.
Julià Sust, Pere «Joan Monjo y Pons». La Il·lustració Llevantina: Revista artística - literària de Catalunya, València, Balears y Rosselló [Barcelona], núm. 16, 16-06-1901, p. 192.
Vilà Galí, Agustí Maria. Joan Monjo i Pons : Un exemple de tenacitat. Vilassar de Mar: Oikos-tau, 1997. ISBN 84-281-0907-9.

Registres d'autoritat

WorldCat
CANTIC (1)
BNE (1)
LCCN (1)
VIAF (1)
ISNI (1)

Bases d'informació

GEC (1)